

Риёзус солихӣйн / Риёзус солихӣйн / 212-ҳадис

212 - буюрдики: ҳар қандашдан ақиб келишга ва унинг қай бир набийни юборган бўлса, у ўз умматини албатта огоҳлантирган. Нух ҳам, ундан кейинги набийлар ҳам ундан огоҳлантирганлар. У ораларингиздан чиқади. Унинг қандайлиги сиз учун махфийдир» деб, сўнг: «Лекин Роббингизнинг бир кўзли эмаслиги сиз учун махфий эмас. Дажжолнинг эса ўнг кўзи йўқ. Кўзи худди бўртиб турган узум донасига ўхшайди», дедилар».

«Огоҳ бўлинг, Аллоҳ қонларингиз ва молларингизни шу кунингиз, шу юртингиз ва шу оингиз ҳарамлиги каби сизларга ҳарам қилди. Ҳой, етказдимми?» дедилар. «Ҳа», дейишди. Кейин уч марта «Аллоҳим, Ўзинг гувоҳ бўл!» деб, сўнг «Ҳолингизга вой бўлсин [ёки Шўрингиз қурсин], қаранглар, мендан кейин бир-бирининг бўйнига (қилич) урадиган кофирларга айланиб кетманглар!» дедилар».

1. 212. Ибн Умар розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам орамиздаликларида видолашув ҳажи деб гапирар эдик, лекин видолашув ҳажи нима эканини билмас эдик. У зот Аллоҳга ҳамду сано айтдилар, сўнг Масиҳ Дажжолни зикр қилдилар ва у ҳақда узоқ гапирдилар. У зот: «Аллоҳ қай бир набийни юборган бўлса, у ўз умматини албатта огоҳлантирган. Нух ҳам, ундан кейинги набийлар ҳам ундан огоҳлантирганлар. У ораларингиздан чиқади. Унинг қандайлиги сиз учун махфийдир» деб, сўнг: «Лекин Роббингизнинг бир кўзли эмаслиги сиз учун махфий эмас. Дажжолнинг эса ўнг кўзи йўқ. Кўзи худди бўртиб турган узум донасига ўхшайди», дедилар».

«Огоҳ бўлинг, Аллоҳ қонларингиз ва молларингизни шу кунингиз, шу юртингиз ва шу оингиз ҳарамлиги каби сизларга ҳарам қилди. Ҳой, етказдимми?» дедилар. «Ҳа», дейишди. Кейин уч марта «Аллоҳим, Ўзинг гувоҳ бўл!» деб, сўнг «Ҳолингизга вой бўлсин [ёки Шўрингиз қурсин], қаранглар, мендан кейин бир-бирининг бўйнига (қилич) урадиган кофирларга айланиб кетманглар!» дедилар».

Имом Бухорий ривоятлари. Баъзисини имом Муслим ривоят қилдилар.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI